

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 10, 2018

Nummer 10, 2018

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2018:1536](#) 06-04-2018

Boxmeer

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:2665](#) 07-03-2018

minister LNV

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1587](#) 09-05-2018

Barendrecht/weigering gemachtigde

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1436](#) 02-05-2018

Moerdijk/bestemmingsplan 'Windpark Industrierrein Moerdijk'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1472](#) 02-05-2018

Den Haag/bestemmingsplan 'Statenkwartier'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1448](#) 02-05-2018

minister I en M/m.e.r.

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1398](#) 25-04-2018

Gorinchem en Giessenlanden/bestemmingsplan 'Bedrijventerrein en windturbinepark Groote Haar'/bestemmingsplan 'Aansluiting A27 en verbindingsweg Groote Haar'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1386](#) 25-04-2018

Ermelo/ bestemmingsplan 'Kerklaan-Postlaantje'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1355](#) 25-04-2018

Montfoort/bestemmingsplan 'Willeskop ten noorden van 64-68' en omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1305](#) 25-04-2018

Amsterdam/omgevingsvergunning bouwen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1394](#) 25-04-2018

Mill en Sint Hubert/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:1185](#) 11-04-2018

Hollands Kroon/vaststelling bestemmingsplan

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:969](#) 21-03-2018

Amsterdam/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:235](#) 24-01-2018

gs Noord-Brabant

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:221](#) 24-01-2018

Apeldoorn/intrekking omgevingsvergunning

RECHTSPRAAK

Barendrecht/weigering gemachtigde

Misbruik van recht onvoldoende onderbouwd met feiten en omstandigheden. Rechtsgevolgen blijven geheel in stand nu uit aanvullende informatie blijkt dat sprake is van voortzetting van een patroon van misbruik van recht.

Casus

Afwijzing verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob). Gemachtigde is geweigerd omdat tegen hem ernstige bezwaren bestaan wegens misbruik van recht. Het bezwaar van gemachtigde wordt door verweerder (louter) beschouwd als een poging om proceskostenvergoeding te krijgen.

Rechtsvraag

Is sprake van misbruik van recht?

Uitspraak

Slechts in uitzonderlijke gevallen mag het bestuursorgaan gebruik maken van de bevoegdheid om bijstand of vertegenwoordiging te weigeren door een persoon tegen wie ernstige bezwaren bestaan. Bij ernstige bezwaren moet worden gedacht aan evidente ondeskundigheid of aan gemachtigden die herhaaldelijk de normale gang van zaken verstoren, eventueel met bedreiging van geweld. Gelet op het ingrijpende karakter van de bevoegdheid tot weigering van een gemachtigde vereist de zorgvuldigheid dat het bestuursorgaan uiteenzet op grond van welke concrete feiten en omstandigheden de ernstige bezwaren bestaan. In dit geval zijn de besluiten tot weigering onvoldoende onderbouwd.

In hetgeen door het college in hoger beroep naar voren is gebracht, ziet de Afdeling echter aanleiding om de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand te laten. Met de aanvullende informatie en hoger beroep heeft het college alsnog geconcretiseerd waaruit de ernstige bezwaren bestaan en aannemelijk gemaakt dat gemachtigde niet in een incidenteel en op zichzelf staan geval misbruik heeft gemaakt van het recht om Wob-verzoeken in te

dienen en daartegen rechtsmiddelen aan te wenden, maar dat hij dit stelselmatig heeft gedaan. De Afdeling is met het college van oordeel dat de door gemachtigde gevolgde procedure kenmerken vertoonde die duiden op voortzetting van een patroon van misbruik van recht.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1587

Zaaknummer: 201703503/1/A3

Wetsartikelen: 2:2 lid 1 Awb

RECHTSPRAAK

minister I en M/m.e.r.

***Geen milieueffectrapportage vereist voor wijzigingsvergunning
Kernenergiecentrale Borsele (KCB).***

Casus

Revisievergunning krachtens de Kernenergiewet voor KCB. De wijziging betreft het uitvoeren van elf maatregelen die zijn voortgekomen uit de 10-jaarlijkse veiligheidsevaluatie. Appellante is van mening dat ten onrechte geen milieueffectrapportage (m.e.r.) is voorgeschreven, nu aanzienlijke gevolgen voor het milieu niet zijn uitgesloten. Daarbij stelt zij dat het niet opstellen van een m.e.r. in strijd is met het Verdrag van Espoo en het Verdrag van Aarhus.

Rechtsvraag

Diende een m.e.r. te worden opgesteld?

Uitspraak

Alleen wanneer een voorgenomen wijziging belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben, is een m.e.r. vereist. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt aan de hand van bijvoorbeeld een tegenrapport dat de conclusie van de minister dat de aangevraagde activiteiten geen, dan wel geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu hebben, onjuist zou zijn. Anders dan appellante veronderstelt, ziet de beoordelingsplicht niet mede op het in werking houden van de KCB omdat voor die activiteit reeds in 1973 vergunning is verleend. Uit het Verdrag van Espoo en het Verdrag van Aarhus volgt niet dat voor het wijzigen van de KCB zonder meer een m.e.r. moet worden opgesteld. Appellanten gaat er namelijk ten onrechte van uit dat de aanvraag strekt tot het verlengen van de levensduur of de termijn van exploitatie van de KCB. Voorts is de gevraagde wijziging van de KCB geen fase van een uit verschillende fasen bestaande vergunningprocedure.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 02-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1448

Zaaknummer: 201606786/1/A1

Wetsartikelen: 15 ondedeelr a en b Kernenergiewet en 7.2 Wet milieubeheer

RECHTSPRAAK

Mill en Sint Hubert/omgevingsvergunning

Ook na afloop van de beroepstermijn kunnen nieuwe beroepsgronden worden ingediend, mits geen sprake is van strijd met de goede procesorde.

Casus

Omgevingsvergunning voor het houden van een varkenshouderij. In hoger beroep voert appellant aan dat de rechtbank ten onrechte niet zijn beroepsgronden die betrekking hebben op de omgevingsvergunning milieu, heeft beoordeeld.

Rechtsvraag

Tot welk moment kunnen nieuwe beroepsgronden worden ingediend?

Uitspraak

Behoudens in geschillen waar de wet anders bepaalt, kunnen ook na afloop van de beroepstermijn en, indien die termijn is gegeven, na de termijn als bedoeld in artikel 6:6 van de Awb, nieuwe gronden worden ingediend, zij het dat die mogelijkheid wordt begrensd door de goede procesorde. De door appellant ingediende beroepsgronden vergden een zodanige mate van nader onderzoek dat dit, gelet op het stadium waarin de beroepsprocedure zich ten tijde van de indiening van die gronden bevond, namelijk vlak voor de zitting, niet meer mogelijk was. De andere betrokkenen hebben zich daarom onvoldoende op deze gronden kunnen voorbereiden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1394

Zaaknummer: 201701332/1/A1

Wetsartikelen: 6:6 Awb en 6:13 Awb

RECHTSPRAAK

Hollands Kroon/vaststelling bestemmingsplan

Geen uitzondering op verplichting om een passende beoordeling op te stellen als geen sprake is van een plan dat een herhaling of voortzetting is van een project waarvoor reeds eerder een passende beoordeling is gemaakt.

Casus

Vaststelling bestemmingsplan tot verplaatsing van een pluimveebedrijf. Faunabescherming kan zich niet verenigen met de verplaatsing vanwege de gevolgen voor Natura 2000-gebieden. Het bevoegd gezag stelt zich op het standpunt dat een eerder verleende NB-wet 1998-vergunning betrekking heeft op hetzelfde project als waarvoor het plan is vastgesteld. Daardoor is de uitzondering in artikel 2.8, lid 2, van de Wet natuurbescherming (Wnb) op de verplichting tot het maken van een passende beoordeling van toepassing.

Rechtsvraag

Is hier sprake van een uitzondering op de verplichting om een passende beoordeling op te stellen?

Uitspraak

Er geldt slechts een uitzondering op de verplichting om een passende beoordeling op te stellen als het plan een herhaling of voortzetting is van een project ten aanzien waarvan reeds eerder een passende beoordeling is gemaakt voor zover de passende beoordeling redelijkerwijs geen nieuwe gegevens en inzichten kan opleveren omtrent de significante gevolgen van dat plan. Om toepassing te kunnen geven aan artikel 2.8, tweede lid, van de Wnb, is ook vereist dat in de planregels is gewaarborgd dat sprake is van een zogenoemde een-op-een-inpassing van het in een onherroepelijke NB-wet 1998-vergunning vergunde gebruik. Het plan behelst echter geen een-op-een-inpassing van het project waarop de verleende NB-wet 1998-vergunning betrekking heeft.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1185

Zaaknummer: 201706168/1/R1

Wetsartikelen: 19d NB-wet 1998, 9.4Wnb, 2.7 Wnb en 2.8 Wnb

RECHTSPRAAK

Boxmeer

Recht op het houden van een bepaalde hoeveelheid vee ontstaat pas op het moment van feitelijke uitvoering van een melding in overeenstemming met het Activiteitenbesluit.

Casus

Weigering omgevingsvergunning voor het oprichten van een veehouderij omdat de geurbelasting op het geurgevoelige object hoger is dan de geurnorm in de Geurverordening en de aanvraag dus in strijd is met artikel 3, lid 4, van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Eiser stelt dat op 5 februari 2015 een melding op grond van artikel 8.41 van de Wet milieubeheer en artikel 1.10 van het Activiteitenbesluit is gedaan voor het uitbreiden van de inrichting met twee stallen en deze melding ten onrechte niet bij de beoordeling van de vergunningaanvraag is betrokken. Volgens eiser had verweerder de geurbelasting met inbegrip van deze melding als uitgangspunt moeten nemen bij de beoordeling van de aanvraag en de toetsing aan artikel 3, lid 4, van de Wgv.

Rechtsvraag

Wanneer ontstaat het recht om een bepaalde hoeveelheid vee te houden in gevallen waarin de inrichting geheel valt onder de werking van het Activiteitenbesluit?

Uitspraak

Op deze rechtsvraag zijn verschillende antwoorden mogelijk.

- de indiener ‘verkrijgt’ rechten op het moment van indiening van een volledige melding van een inrichting in overeenstemming met het Activiteitenbesluit;
- de indiener ‘verkrijgt’ rechten op het moment van aanvaarding van een dergelijke melding;
- de indiener ‘verkrijgt’ rechten op het moment van feitelijke uitvoering van een dergelijke melding.

Noch in de Wm, noch in het Activiteitenbesluit heeft de wetgever een expliciete keuze voor een van deze drie opties gemaakt. Mede gelet op het gestelde in artikel 3.115 van het Activiteitenbesluit brengt een redelijke uitleg met zich mee dat van optie 3 moet worden uitgegaan. Dat betekent dat eiser door de melding van 5 februari 2015 geen rechten heeft verkregen om het gemelde veebestand te houden omdat aan de melding geen uitvoering is gegeven, aangezien de desbetreffende stallen niet zijn opgericht.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 06-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2018:1536

Zaaknummer: 17-2409

Wetsartikelen: 8.41 WMB, 1.10 Activiteitenbesluit, 3.115 Activiteitenbesluit en 3 Wgv

RECHTSPRAAK

Amsterdam/omgevingsvergunning

Met het voldoen aan de geluidgrenswaarden van het Activiteitenbesluit is niet zonder meer een goed woon- en leefklimaat gegarandeerd.

Casus

Omgevingsvergunning ten behoeve van een eetcafé. Appellanten hebben onder meer aangevoerd dat het eetcafé zodanige geluid- en parkeeroverlast veroorzaakt dat sprake is van onevenredige aantasting van hun woon- en leefklimaat. Het bevoegd gezag stelt dat voor het eetcafé de geluidgrenswaarden van het Activiteitenbesluit gelden en dat ervan mag worden uitgegaan dat daarmee, wat geluid betreft, een goed woon- en leefklimaat in de omgeving is gewaarborgd.

Rechtsvraag

Is met het voldoen aan de geluidgrenswaarden van het Activiteitenbesluit een goed woon- en leefklimaat zonder meer gewaarborgd?

Uitspraak

Bij de beantwoording van de vraag of een goed woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd, kan niet worden volstaan met een toets aan de grenswaarden uit het Activiteitenbesluit. Ook geluid waarop die grenswaarden geen betrekking hebben, zoals het stemgeluid van bezoekers op de openbare weg voor het eetcafé, dient betrokken te worden bij de vraag of een goed woon- en leefklimaat is gewaarborgd. Voorafgaand aan het nemen van het besluit diende dan ook voldoende inzicht te bestaan in de door het eetcafé veroorzaakte geluidniveaus, zowel wat de geluidbronnen betreft waarop de geluidgrenswaarden uit het Activiteitenbesluit betrekking hebben als andere geluidbronnen. Daarvoor is akoestisch onderzoek nodig.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:969

Zaaknummer: 201609758/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel c Wabo, 2.12 Wabo en 2.17 Activiteitenbesluit

RECHTSPRAAK

minister LNV

De aanwijzing van een gebied tot Natura 2000-gebied heeft mede betrekking op het erboven gelegen luchtruim zodat de toegang tot het luchtruim kan worden beperkt. Bij een zodanige beperking is niet vereist dat een activiteit significante gevolgen voor een Natura 2000-gebied heeft. Bij de beantwoording van de vereiste noodzaak komt verweerder beoordelingsvrijheid toe, waarbij hij acht dient te slaan op het voorzorgsbeginsel.

Casus

Besluiten tot beperking van de toegang tot Natura 2000-gebieden. De beperkingen zien op een verbod voor het burgerluchtvaartverkeer, met uitzondering van het burgerluchtvaartverkeer vliegend boven 1000 voet (circa 300 meter) conform de Gedragscode verantwoord vliegen. In beroep wordt door eisers bestreden dat het luchtruim boven een Natura 2000-gebied daarvan deel uitmaakt, dat niet verweerder maar uitsluitend de minister van I&W bevoegd is om beperkingen aan het gebruik van het luchtruim te stellen en dat de noodzaak tot het stellen van toegangsbeperkingen ontbreekt omdat kleine luchtvaart geen significant versturende effecten heeft op gebieden.

Rechtsvragen

- Heeft de bescherming van een Natura 2000-gebied mede betrekking op activiteiten in het daarboven gelegen luchtruim?
- Is de minister van I&W exclusief bevoegd tot het opleggen van beperkingen aan het burgerluchtvaartverkeer?
- Is voor de noodzaak van toegangsbeperkingen vereist dat de luchtvaartactiviteiten significant versturende gevolgen voor de Natura 2000-gebieden hebben?

Uitspraak

Eerste streepje. De lucht boven een Natura 2000-gebied heeft ecologische betekenis voor dat gebied zodat de aanwijzing van een gebied tot Natura 2000-gebied mede betrekking heeft op het erboven gelegen luchtruim. Verweerder is daarom bevoegd de toegang tot het luchtruim te beperken, voor zover dat nodig is gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor de Natura 2000-gebieden.

Tweede streepje. Uit artikel 5.10 van de Wet luchtvaart volgt niet dat de minister van I&W exclusief bevoegd is beperkingen aan het gebruik van het luchtruim te stellen. De minister van I&W kan het gebruik van het luchtruim beperken om redenen van openbare orde en veiligheid en andere dringende redenen, waarbij het uitoefenen van de luchtvaart en omstandigheden of gebeurtenissen op het aardoppervlak elkaar kunnen beïnvloeden. De thans in geding zijnde toegangsbeperkingen zijn evenwel gesteld met een geheel ander doel, te weten de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden te behalen.

Derde streepje. Uit de tekst van artikel 2.5, eerste lid, van de Wet natuurbescherming blijkt dat de toegang tot een Natura 2000-gebied kan worden beperkt indien dat nodig is, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen. Er is dus niet vereist dat een activiteit significante negatieve gevolgen voor een Natura 2000-gebied heeft. Bij de beantwoording van de vraag of de vereiste noodzaak aanwezig is, komt verweerder beoordelingsvrijheid toe. Verweerder dient daarbij acht te slaan op het voorzorgsbeginsel. Er hoeft dan ook geen wetenschappelijke zekerheid te bestaan over de schadelijke gevolgen van de activiteiten.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 07-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:2665

Zaaknummer: SGR 17/1675, 17/6019 en 17/6522

Wetsartikelen: 20 NB-wet 1998, 2.5 Wet natuurbescherming en 5.10 Wet luchtvaart

RECHTSPRAAK

gs Noord-Brabant

Artikel in provinciale verordening Ontgrondingen in zijn geheel onverbindend wegens strijd met rechtszekerheidsbeginsel.

Casus

Acceptatie melding ontgrondingsactiviteiten die in overeenstemming zijn met het provinciaal natuurbeleid waardoor krachtens artikel 9a van de verordening Ontgrondingen provincie Noord-Brabant geen vergunning is vereist. In beroep heeft de rechtbank overwogen dat de kennelijk dynamische verwijzing naar het provinciaal natuurbeleid in artikel 9a in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel omdat daaruit niet blijkt aan welk beleid moet worden getoetst. Daarom is de bepaling in de verordening in zoverre onverbindend verklaard.

Rechtsvraag

Is het i.c. mogelijk om artikel 9a van de verordening in zoverre onverbindend te verklaren?

Uitspraak

Reeds omdat niet is vast te stellen welk beleid met het provinciaal natuurbeleid is bedoeld, is de Afdeling met de rechtbank van oordeel dat de verwijzing in artikel 9a van de verordening naar het provinciaal natuurbeleid in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel. Daarbij is van belang dat het college ter zitting heeft erkend dat niet duidelijk is welk beleid met het provinciaal natuurbeleid wordt bedoeld. De rechtbank heeft niet onderkend dat het niet mogelijk is om artikel 9a van de verordening slechts in zoverre onverbindend te verklaren. Het onverbindend verklaren van alleen de zinsnede 'die in overeenstemming zijn met het provinciaal natuurbeleid' maakt dat het artikel zinledig wordt, nu met het artikel juist is beoogd om onder meer ontgrondingsactiviteiten alleen vergunningvrij te laten zijn als deze activiteiten in overeenstemming zijn met het provinciaal natuurbeleid. De Afdeling ziet daarom aanleiding om aan artikel 9a van de verordening in zijn geheel verbindende kracht te onzeggen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-01-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:235

Zaaknummer: 201606810/1/A1

Wetsartikelen: 5.4 Waterwet en Verordening Ontgrondingen provincie Noord-Brabant 2008

RECHTSPRAAK

Apeldoorn/intrekking omgevingsvergunning

Overwegingen in besluit roepen op zichzelf geen rechtsgevolgen in het leven.

Casus

Afwijzing verzoek om intrekking omgevingsvergunning voor biomassavergistingsinstallatie. In hoger beroep stellen appellanten dat de rechtbank heeft miskend dat de milieu-omgevingsvergunning voor de installatie van rechtswege is vervallen, omdat in de overwegingen van het besluit van 6 mei 2009 staat dat de vergunning vervalt, indien de inrichting niet binnen drie jaar nadat de vergunning onherroepelijk is geworden, is voltooid en in werking gebracht.

Rechtsvraag

Is de vergunning komen te vervallen?

Uitspraak

De in het besluit opgenomen overwegingen dienen slechts ter motivering van het besluit en roepen op zichzelf geen rechtsgevolgen in het leven. De rechtbank heeft terecht geconcludeerd dat de door appellanten bedoelde overweging niet kan worden aangemerkt als een voorschrift bij het besluit van 6 mei 2009.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-01-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:221

Zaaknummer: 201605709/1/A1

Wetsartikelen: 8.18 Wet milieubeheer (oud) en 2.33 Wabo

RECHTSPRAAK

Den Haag/bestemmingsplan 'Statenkwartier'

Beschermd stads- en dorpsgezicht. Dakopbouw. Ontvankelijkheid.

Appellante heeft naar het oordeel van de Afdeling geen feiten en omstandigheden aangevoerd in verband waarmee zou moeten worden geoordeeld dat, ten aanzien van de gronden die buiten de invloedssfeer van haar woning zijn gelegen, een objectief en persoonlijk belang van haar rechtstreeks door het besluit zou worden geraakt. De door haar genoemde omstandigheid dat zij in het gebied woont dat is aangewezen als Rijksbeschermd stadsgezicht, is daarvoor niet voldoende nu de bescherming van het stadsgezicht een algemeen belang betreft. Uit de uitspraak van de Afdeling van 20 augustus 2014, ECLI:NL:RVS:2014:3167, kan, anders dan zij aanvoert, niet worden opgemaakt dat de omstandigheid of iemand woont binnen of buiten het beschermd stadsgezicht bepalend is voor de vraag of iemand belanghebbende is. In die uitspraak was een afstand van 250 m tot de bestreden plandelen te groot om een rechtstreeks bij het bestreden besluit belang te kunnen aannemen en was niet bepalend of appellant binnen het beschermd stadsgebied woont.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 02-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1472

Zaaknummer: 201604798/1/R3

Wetsartikelen: 1:2 lid 1 Awb, 6:19 lid 1 Awb, 8:1 Awb, 8:6 Awb, 2 bijlage 2 Awb en 3.8 lid 1 onderdeel d Wro

RECHTSPRAAK

Moerdijk/bestemmingsplan 'Windpark Industrieterrein Moerdijk'

Windpark. Ontvankelijkheid. Gevolgen van enige betekenis.

Voor windparken op land hanteert de Afdeling als uitgangspunt dat gevolgen van enige betekenis aanwezig kunnen worden geacht binnen een afstand van tien keer de tiphoogte van de voor appellanten dichtstbijzijnde windturbine, gemeten vanaf de voet van de windturbine. In veel gevallen bestaat ook buiten deze afstand zicht op het windpark, vooral als het windpark in open landschap ligt. De Afdeling gaat er echter van uit dat de gevolgen van het zicht op het windpark voor het woon- en leefklimaat op een afstand van meer dan tien keer de tiphoogte in beginsel te beperkt zijn om nog te kunnen spreken van gevolgen van enige betekenis. Daarnaast gaat de Afdeling ervan uit dat op een afstand van meer dan tien keer de tiphoogte in beginsel geen andere gevolgen van enige betekenis van het windpark zijn te verwachten, zoals geluid- of slagschaduw hinder van enige betekenis.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 02-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1436

Zaaknummer: 201701725/1/R2

Wetsartikelen: 1:2 lid 1 Awb, 8:1 Awb, 8:6 Awb en 2 bijlage 2 Awb

RECHTSPRAAK

Amsterdam/omgevingsvergunning bouwen

Herbouw schoolgebouw. Overschrijding bouwhoogte.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen is toepassing van artikel 4, aanhef en eerste lid, van bijlage II van het Bor, niet beperkt tot de uitbreiding van een reeds bestaand gebouw.

De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat voor de delen van het schoolgebouw die niet in overeenstemming zijn met het bestemmingsplan, waaronder ook het gedeelte waarmee de bouwhoogte wordt overschreden, toepassing kon worden gegeven aan artikel 4, aanhef en eerste lid, van bijlage II van het Bor. Daarbij is voorts nog van belang dat uit de tekst van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onderdeel a, onder 2°, van de Wabo, niet blijkt dat is beoogd de toepassing van deze bevoegdheid te beperken tot planologisch ondergeschikte gevallen. De toepassing van de bevoegdheid is uitsluitend beperkt tot de categorieën van gevallen, genoemd in artikel 4 van bijlage II Bor. Uit de tekst van artikel 4, aanhef en eerste lid, van bijlage II van het Bor, noch uit de geschiedenis van de totstandkoming daarvan, blijkt dat is beoogd de toepassing van deze bepaling te beperken tot één bijbehorend bouwwerk per perceel of aanvraag om omgevingsvergunning.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1305

Zaaknummer: 201606780/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 2° Wabo, 2.7 Bor, 1 bijlage II Bor en 4 aanhef en lid 1 en 4 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Montfoort/bestemmingsplan 'Willeskop ten noorden van 64-68' en omgevingsvergunning

Manege. Bij beoordeling van geurhinder is geen gebruik gemaakt van de richtafstanden uit de VNG-brochure maar is gekeken naar de afstanden vermeld in het Activiteitenbesluit, de Wvg en de geurverordening. Planregels bepalen de begrenzing van de mogelijkheden om binnen een bouwvlak emissiepunten te realiseren.

De Afdeling overweegt dat de raad bij de voorbereiding van het plan geen gebruik heeft gemaakt van de richtafstanden uit de VNG-brochure wat betreft het aspect geur, maar aansluiting heeft gezocht bij de richtafstanden die zijn genoemd in de Wgv en het Activiteitenbesluit. De raad was niet verplicht om bij de voorbereiding van het plan de VNG-brochure te hanteren. Nu hij dat niet heeft gedaan, behoefde hij afwijkingen van de richtafstanden die in de VNG-brochure voor wat betreft geur worden genoemd, ook niet te motiveren.

Aangezien de manege een nieuw dierenverblijf betreft geldt buiten de bebouwde kom op grond van artikel 3.117, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van het Activiteitenbesluit en artikel 4, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Wgv een richtafstand van 50 m. Omdat de afstand die artikel 3.117, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van het Activiteitenbesluit en artikel 4, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Wgv voorschrijven binnen de bebouwde kom, namelijk 100 m, afwijkt van de afstand op grond van de Geurverordening, waar binnen de bebouwde kom immers een richtafstand van 50 m geldt, dient in zoverre van een afstand van 50 m te worden uitgegaan.

De Afdeling overweegt met betrekking tot de gronden waar een bouwvlak op rust dat bij de bepaling van geurhinder als gevolg van een dierenverblijf op grond van het Activiteitenbesluit in beginsel als uitgangspunt de grens van het aangegeven bouwvlak van het dierenverblijf dient te worden genomen, aangezien binnen het gehele bouwvlak bedrijfsbebouwing tot stand kan komen waarin hinderveroorzakende activiteiten plaatsvinden. Dit geldt ook bij de bepaling van geurhinder als gevolg van een dierenverblijf op grond van de Wgv. Een deel van

de gronden met het bouwvlak ligt binnen de afstand van 50 m. Aan deze gronden is de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding—1' toegekend. In de planregels is met betrekking tot gronden met deze aanduiding bepaald dat tot een gebruik van gronden en bouwwerken strijdig met de bestemming in ieder geval gerekend wordt het realiseren van emissiepunten op de gronden met deze aanduiding. De raad heeft met deze regeling in het plan verzekerd dat binnen de door deze aanduiding bepaalde contour geen emissiepunt mag worden gerealiseerd.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, mag, indien tussen het dierenverblijf en een geurgevoelig object de in de Wgv dan wel het Activiteitenbesluit genoemde afstanden worden aangehouden, in beginsel worden aangenomen dat bij het geurgevoelig object een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd. Indien tussen het dierenverblijf en het geurgevoelig object niet de in de Wgv dan wel het Activiteitenbesluit genoemde afstand wordt aangehouden, mag dit niet zonder meer worden aangenomen. In een dergelijk geval dient door de raad te worden gemotiveerd waarom ter plaatse niettemin een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1355

Zaaknummer: 201701653/1/R2

Wetsartikelen: 3.117 Activiteitenbesluit, 3.119 Activiteitenbesluit, 4 lid 1 Wgv en 6 lid 3 aanhef en onderdeel a Wgv

RECHTSPRAAK

Ermelo/ bestemmingsplan 'Kerklaan-Postlaantje'

Ladder voor duurzame verstedelijking. Nieuwe stedelijke ontwikkeling en niet-benutte wijzigingsbevoegdheid. Relativiteitsbeginsel. Wnb.

De raad stelt terecht dat de bestemming van de gronden met de bestemming 'Maatschappelijk', na de toepassing van de wijzigingsbevoegdheid kon worden gewijzigd naar 'Gemengd' en dat deze bestemming onder meer woningen toelaat. De raad gaat er evenwel aan voorbij dat een (niet-benutte) wijzigingsbevoegdheid niet mag worden betrokken bij de planologische vergelijking. Het voorgaande betekent dat het plan een wezenlijke functiewijziging mogelijk maakt, in het bijzonder voor het oostelijke deel van het plangebied.

Het schoolgebouw waarin nesten van de huismussen zijn aangetroffen is gesitueerd in het westelijke deel van het plangebied. De afstand tussen het perceel, ten zuidwesten van het plangebied, tot de nestlocatie bedraagt ongeveer 25 m. Gelet op deze afstand is de Afdeling van oordeel dat het belang van de bewoners van het perceel, het behoud van een goede kwaliteit van hun leefomgeving, in dit geval zo verweven is met de algemene belangen die de Wnb beoogt te beschermen, dat niet kan worden geoordeeld dat de betrokken normen van de Wnb kennelijk niet strekken tot bescherming van hun belangen. De door de raad gestelde omstandigheid dat vanaf het perceel geen zicht bestaat op de nestlocatie laat, gelet op genoemde afstand, onverlet dat de nestlocatie tot de directe woon- en leefomgeving van appellanten dient te worden gerekend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1386

Zaaknummer: 201706089/1/R6

Wetsartikelen: 3.1.6 lid 2 Bro, 3.1 Wnb en 3.3 Wnb

RECHTSPRAAK

Gorinchem en Giessenlanden/bestemmingsplan 'Bedrijventerrein en windturbinepark Groote Haar'/bestemmingsplan 'Aansluiting A27 en verbindingsweg Groote Haar'

Bedrijventerrein. Chw. Bestemmingsplan met verbrede reikwijdte. Verklaring van uitgangspunt bestrijding economische crisis. Versterking economische structuur. Uitleg begrip experiment. Innovatieve technieken en duurzaamheid.

In haar uitspraak van 21 februari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:616, heeft de Afdeling geoordeeld dat het vereiste dat aannemelijk moet zijn dat uitvoering van het experiment bijdraagt aan het bestrijden van de economische crisis gelet op de uitdrukkelijke beslissing van de wetgever om de Chw permanent te maken aldus moet worden uitgelegd dat aannemelijk moet zijn dat het experiment bijdraagt aan de versterking van de economische structuur.

Voorts heeft de Afdeling in haar uitspraak van 21 februari 2018 geoordeeld dat onder 'experiment' in artikel 2.4 van de Chw de mogelijkheid moet worden verstaan om van bepaalde wettelijke bepalingen af te wijken. Het experiment is dus niet het project waarvoor die afwijking kan worden toegepast als zodanig. Dat betekent dat in dit geval dus niet moet worden beoordeeld of het bedrijventerrein zelf voldoet aan de vereisten van artikel 2.4, tweede lid, van de Chw, maar of de wettelijke afwijkingen die voor de regering de reden hebben gevormd om het bedrijventerrein Groote Haar op te nemen in artikel 7c van het Besluit uitvoering Chw in samenhang beschouwd voldoen aan de vereisten van artikel 2.4, tweede lid, van de Chw. De regering heeft hierbij beoordelingsruimte.

Naar het oordeel van de Afdeling draagt het stellen van regels in een bestemmingsplan over innovatieve technieken waarmee invulling wordt gegeven aan de energietransitie, zoals de toepassing van biomassa en warmte- en koudeopslag, bij aan innovatieve ontwikkelingen en is daarnaast aannemelijk dat deze regels bijdragen aan de duurzaamheid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:1398

Zaaknummer: 201705577/1/R6 en 201705578/1/R3

Wetsartikelen: 2.4 lid 1 Chw, 7c lid 15 onderdeel qq Besluit uitvoering Chw en 3.1 lid 2 Wro